Bludičky.

Románek od —— Jana Klecandy.

A s novým voláním vrhl se proti granátníkům, vystřeliv svou pistoli do šiku vojáků. V témž okamžiku však hnali se se strany Ovocného trhu hulání na hlouček, v němž přátelé se nacházeli. Důstojník v předu jedoucí, poznav, že odtud bylo střeleno, rozehnal se palašem po Fortinovi, jenž mu byl nejblíže. Leč dříve ještě než Fortin postřehl nebezpečí, jež mu hrozí, a než mohl odskočiti, vrhl se Ledovce mezi něj a jezdce, aby odrazil ránu holí. Ale slabá hůl nevydržela úder těžkého palaše; rána, ač zmírněna, dopadla na hlavu Ledovcovu, jež ihned zalila se krví. A voják, rozvášněn odporem, novým rozmachem řal po Ledovci již klesajícím . . .

Při spatření výjevu toho hlouček lidu s hrozným křikem se rozběhl. "Vražda! Zabíjejí nás! Na barikády!" ozývalo se opět kolem. — Nad padlým Ledovcem zůstali státi jen Brozanský s Křížkem a Fortinem a hulání hnali se zase za prchajícím davem dále.

"Opatřme raněného," zvolal Fortin na druhé, a sám první chopil se Ledovce u hlavy. Druzi vzali padlého druha za nohy a chvatně spěchali na Ovocný trh, kamž zanesli ho do "skleněné uličky," průchodícího domu se skleněnou střechou nad dvorem. V úzkém dvorku tísnilo se již na sta lidí, z nichž mnoho zraněných. Chtěli prchati na Kolovratskou třídu, ale již i odtud hnuli se sem noví uprchlíci, zoufale křičíce. Bylo slyšeti rány z pušek — granátníci hnali i zde na lid útokem.

Brozanský uloživ s přátely Ledovce na zem do konta průchodu, chtěl zase pryč. Ale vyděšený lid byl na obou stranách uličky zavřel vrata. Lidé, kteří dvéře drželi, ze strachu před smrtí, spíše by se byli dali zabít, než by pustili.

"Lidé! Vojáci venku vraždí vaše bratry, a vy se zde zbaběle schováváte! Ven do zbraně! Na barikády!" volal Brozanský.

Slova jeho zapálila. Někteří ze zmužilejších vymohli si otevření vrat do Ovocného trhu, načež zástup lidu vyhrnul se ven. Jedni zmatené dali se na útěk, padíce slepě do šiků vojska, jež uvítalo je bodáky, druzí poslechli hlasu Brozanského a dali se jím vésti kolem stavovského divadla. Vajčného trhu a Můstku na Koňský trh. — Zraněné, mezi nimi i Ledovce, nesli s sebou.

Na Koňském trhu zastihli náladu bojovnou v četně shromážděnám lidu. Nedaleko, u staré musejní budovy vojáci stříleli, ale zde lid neprchal, vyčkávaje, co se bude díti. Bylo patrno, že stačí malý popud, aby lid postavil se proti vojsku.

Brozanský, jenž kráčel v čele svého zástupu, zvolal do davů: "Na barikády, bratři! Zde vizte první oběti!"

A lid rozjařen zjevem Brozanského a rozvášněn pohledem na zkrvavené muže, opakoval jeho výkřik tisícem úst.

Kolem jel povoz. Brozanský skočil ke koním a zadržel je. "Vyprahnout koně a vůz překotit," velel. "Zde postavíme barikádu."

Ale Fortin přiskočil k němu. — "Nepotřebujeme vozu! Lépe bude, když dopravíme Ledovce pod střechu!"

Brozanský ustoupil a ihned Křížek vsedl do vozu, vzav na klín těžce zraněného přítele. "Do Krakovské ulice!" poručil.

A v té chvíli již jako ze země vyrůstala na rohu ulice Ovocné a uličky vedoucí k Františkánskému plácku barikáda. Lid trhal dlažbu, rozběhl se do okolních domů a okamžik na to již vynášel i z oken vyhazoval různý nábytek, jako stavivo barikády.

Brozanský procházel se mezi lidem a vybízel ty, kteří nemohli se dostati ku práci, aby šli jinam, kde jejich pomoci třeba. Zatím Fortin velel při stavbě hradby.

"Do kláštera!" vzkřikl kdosi, a již hnal se dav, aby z kostela u Panny Marie Sněžné přivlékl lavice a zpovědnice. Ale tu již v ústrety vyšli jim mniši Františkáni, kteří, aby zachránili chrám, ochotně lidu nabízeli nábytek ze svých obydlí, sudy a bečky ze sklepa, jež klášterní čeledí vynášeny na barikádu.

"Sláva velebným otcům! Sláva Františkánům!" jásal lid, když mladý jeden klerik, posadiv si na hlavu čapku Svornostskou vybízel k obraně barikády.

Z davu prodral se mladý řemeslník s červenobílým praporem a klekl před starým, bělovlasým mniechem. Ten porozuměl mu a žehnaje, vztáhl ruce nad praporem i praporečníkem. Za jásotu lidu táhl pak mladý muž s praporem vztyčeným k Nové Aleji, kde o několik hodin později — sám poslední setrval na barikádě, nepustiv posvěcený prapor dříve, až mu ze ztuhlé ruky vypadl.

V tu dobu již barikáda, znamenitě opevněná, vypínala se do značné výše, a se všech stran hrnuli se mladí, staří, měšťané, studenti i dělníci k její obraně.

Fortin zaujal postavení na křídle, zahražujícím vchod k Františkánskému plácku. Brozanský velel hlavní barikádě, když s hloučkem členů "Svornosti" přihnal se Libal. Fortin i Brozanský uvítali ho s radostí a poslední předal mu velení na barikádě, obrátiv sám pozornost k opevnění okolních domů, aby odtud na útočící vojsko mohl býti stříleno. Někde vynášeli do oken kameni, jinde vycpávali okna žíněnkami, nechávajíce v nich jen malé střílny. Tu ženy vařily v kotlích vodu nebo olej, aby je lily vojákům na hlavy, jinde děti vynášely na půdu cihly a klády a pod.

Všude panoval zimniční, ale spolu radostný ruch, ač již s několika stran zazníval rachot pušek, mísící se do hlaholu zvonů, volajících na poplach.

Ve chvíli oddechu Fortin, Brozanský i Libal sešli se na prostranství za barikádu.

"Nuže, zmizely již vaše pochybnosti?" obrátil se Brozanský k Fortinovi. "Vidíte to nadšení lidu? Věříte již v naše vítězství?"

"V konečné vítězství dobré věci nemožno nevěřiti," odvětil Fortin. "A dnes počínám již věřiti i v to, že s naším lidem možno něco podniknouti."

"Oh, říkal jsem vám, ale nechtěl jste dříve uvěřiti!" horoval starý revolucionář. "Ani ta dvěstoletá poroba neorávila nadobro krev našeho lidu. Ještě v nás ten starý táborský duch. A až ten lid projde poprvé ohněm, až naučí se státi ve vřavě bitvy, pak nemusíme se báti žádného nepřítele."

V okamžiku tom přišel Křížek, jenž byl dopravil Ledovce do bytu Fortinova.

"Tušil jsem, že vás zde najdu!"

"A Ledovce?" ptali se všichni současně.

"Myslím, že je zle. Poslal jsem mu pro kněze, ač bylo dost nesnadno dnes poslední tu útěchu sehnati."

"A Celestina?" optal se Fortin.

"Uvázala se v ošetřování našeho přítele! Vzkazuje vám své pozdravy. Dost těžce nesla, že není s námi."

Za barikádou ozval se divý hluk, a stráž na hřebenu hradby volala do zbraně. Všichni běželi na svá místa. Brozanský do úzké uličky, jež po straně barikády byla ponechána k vůli snadnějšímu spojení.

Venku, na rohu Můstku sběhl se zástup lidí, kupící se kolem několika osob. "Oběste je! Na lucernu s nimi! Špehové to jsou!" bylo slyšeti volání.

Brozanský, vida, že barikádě nehrozí nebezpečí, běžel k hluku lidí. Poznal ve středu davu Fouska a Javora, oba na smrt ustrašené. Lid trhal je sem i tam, bil je a smýkal jimi.

"Co je s těmi lidmi?" otázal se Brozanský nejbližšího z hlučících diváků.

Dav lidu při spatření Brozanského se rozstupoval, tuše, že přichází někdo, kdo tu poroučí.

"Jsou to špicloové! Ohavači!" — volána z několika stran.

"Kdo na své dobré svědomí může to dotvrditi!" zvolal Brozanský, bystře je prohlížeje.

Křičící odmlčeli se pod pátravým zrakem velitelského muže, ale několik občanů pozvedlo ruce a hlásilo se. "Špicloové jsou!"

"Nuže, pak krátký soud! Povězte je!" rozhodl Brozanský, ukázav na svítilnu.

"Na lucerny s nimi! Na lucerny!" voláno kolem.

"Vojsko táhne!" ozvalo se v tom a do zástupu jako když vystřelí. — Ve zmatku tom Fousek vytrhnuv se, prchl na Můstek. Javor chtěl ho následovati, ale v tom muž jakýs v obleku Svornosti udeřil po něm palašem a srazil ho k zemi.

"Ustupte do domů a za barikádu," velel Brozanský a rázem uposlechnuto jeho rozkazu. Obrátiv se k několika posledním mužům, již brali se též směrem k barikádě, velel jim, aby omráčeného Javora vzali s sebou.

Z Kolovratské třídy od Havířské ulice, kde zvedala se též barikáda, slyšeti bylo rachot bubnu a střílení z pušek. Bylo patrno, že barikáda slabě hájená dlouho neodolá, a že blíží se rozhodný okamžik. Však bojovníci na hradbě u Ovocné ulice neochabovali. Očekávali nepřítele za zpěvu národních písní. Byla tu pestrá směsice. Měšťané v občanských oblecích i stejnokrojích, dělníci, studenti, ba i jeden voják, jenž patrně byl utekl z kasáren. Na menší barikádě bylo viděti otce Františkány. Na ulici za hradbou ženy přinášely a rozdílely pro posilnění pokrmy i nápoje, tisknouce mužům ruce a povzbuzujíce je k boji.

Na hřeben barikády vystoupil mistr Libal s praporem v ruce. Zmocnila se ho, jako mnohých jiných šílená bojechtivost, ano spíše touha obětování sebe sama.

"Umřeme, nebo zvítězíme," zvolal mávaje praporem.

V tom stalo se cosi, co ve vážné té chvíli vyvolalo všeobecné veselí, ale přece přispělo ku povznesení bojovné nálady a nadšení lidu.

Mladý jakýs muž, nepochybně řemeslník, prodrav se k barikádě, volal na Libala: "Pane mistr, pusťte mne tam za sebe! Vy máte ženu a děti, ale já nemám nikoho, mne bude menší škoda!"

Za veselého smíchu k pokynu Brozanského Libal uposlechl a když mladý muž na jeho místo vystoupiv, zamával praporem, ozval se radostný jásot lidu.

Zatím dole Fortin, poznav Javora, jehož byli přinesli omráčeného a těžce zraněného, zda probudí se k životu.

Konečně zraněný otevřel oči a první jeho pohled setkal se s očima Fortina.

Radost zazářila ze smrtelně bledého jeho obličeje. "Pan Fortin," řekl mdlým hlasem. "Hle, tak se zase setkáváme! A bohudík, nežli ještě zemřu, mohu napraviti svůj hřích!"

Mdlou rukou sáhl do náprsní kapsy a vyňal odtud balíček spisů.

"Dávno již bych vám to byl vrátil, však bojoval jsem těžký boj sám sebou! Nyní umírám a již mi nic na tom nezáleží."

Fortin vzal od něho balíček, tuše, že to jsou jeho ukradené papíry.

"A co vám na těch papírech záleželo, nešťastníče?" řekl s výčitkou.

"Co? Nuže — řeknu vám to, pane hrabě," odpověděl umírající s divným úsměvem. "To, že jsme oba synové jednoho otce a já nemohl snésti vědomí, že vy, manželský syn, máte dědit jméno a jmění, a já, syn ubohé, nešťastné dívky, měl býti odstrčen."

"Jakže? Vy?" zvolal Fortin —

"Ano, já! — Nuže, teď jsem vám řekl vše, a nechte mne klidně zemříti. Chcete-li, dejte mi kněze, snad to bude přec k něčemu dobré —"

Slova ta mluvil zraněný již jen trhaně.

"Lékaře — opatřte lékaře," volal Fortin.

"Marno! — Konec všemu — a je tak dobře," kynul rukou Javor.

V tom ozval se zas silnější lomoz za barikádou, a stráž na její hřebenu volala do zbraně. Fortin a ostatní běželi na svá místa, zatím co mnich Františkán spěchal, aby umírajícímu poskytl poslední útěchy.

Když se po chvilce poplach ukázal býti marným a Fortin s Brozanským zase přišli zpět, byl Javor již v posledním tažení. Otevřel ještě oči, pohlédl ztrhaným zrakem na Fortina a zašeptal: "Bratře, odpusť mi, byl jsem bídník."

"Celestina! Vaše žena!" vzkřikl v tom Brozanský, chvátaje vstříc mladé paní, jež rozpálena chvatem, oděna národním krojem sem spěchala.

"Bohudík — jsem vás přece našla!" zvolala k Brozanskému. A přihlíživši se k Fortinovi, řekla mu polohlasem: "Přicházím, abych umřela s tebou. Dovolíš mi to?"

Fortin pohlédl na ni překvapeně, nemohl však odolati, aby jí nepodal ruku.

"Myslím, že budeme společně dál žíti! Ale jsem rád, že jsi tu! — Leč — Ledovce?"

Celestina ukazala rukou vzhůru.

"Již dotrpěl a poslední pozdrav jeho platil vám," odpověděla potě smutně.

"Ubožák! První oběť —" volal Brozanský.

"Nelitujte ho; umíral rád. Snad dosud nikdy necítil se tak šťasten!"

"Dnes je den, kdy tak mnohý rozloučí se se světem," řekl Brozanský. "Tu vizte, koho tu soud lidu odpravil."

Celestina sledujíc pokyn ruky přítelovy, přistoupila k mrtvole Javorově. Pohlédla na něho a poznala ho. Snesla ten pohled klidně a klidně obrátila zraky své na Fortina, jehož pohled cítila, že na ní spočívá.

"Nešťastník! Tak tedy i on našel poklidu."

"Do zbraně!" ozvalo se opět volání stráže.

"Smím s tebou tam?" zeptala se Celestina, chápajíc se ruky Fortinovy.

"V životě i smrti —" odvětil. "Za mnou —"

Mladý jakýs muž přiskočil v tom a podal Celestině pušku. Chopila se jí a spěchala za Fortinem, jenž usedl při samém hřebenu barikády, kryt tabulí na zdi sousedního domu.

V témž okamžiku ozval se vítězný pokřik vojska, jež dobylo barikády u Havířské ulice, a nyní chystalo se k útoku na nízkou hradbu zvedající se k nároží u Špinků. — Nízká ta barikáda byla obsazena jen několika lidmi a i ti, vidouce blížící se vojsko, prchli.

(Dokončení příště.)

Wheelerovo rostlinné thé učiní krev ČISTOU a ZDRAVOU.

Jest čistitelem krve, která je zdrojem zdraví a

ROZHODNÝM LÉKEM!

proti zácpě, kyselosti v žaludku, žloutenice, nezdravosti, jaterním chorobám, bolestem v zádech, nechuti k jídlu, malarii, revmatismu, neuralgii, dně, pakostnici, dně v kyčlích, nervosnosti, závratí, ztrátě chuti k jídlu, ospalosti, žloutenici, uhrám, vyrážce, svědivosti kůže, vodnatelnosti, srdečním osemcem, vředům, nežitům, tasemnici, starým bolákům a **všem chorobám krve.**

MATKY, přispějte Vašim rodinám ku pomoci, dokud máte v dosahu lék spolehlivý a budete potěšeny z pohledu **na zdravím zářící miláčky. Děti ho rádi pijí a často se budou po něm ptáti.**

Vzorek ZDARMA na požádání.

Naše výborné léčivé Thé jest k dostání u následujících našich ctěných českých jednatelů, kteří po dobrém ho vyzkoušení ve svých rodinách jednatelství naň přijmul a s radostí poslouží všem trpícím, kteří si jej koupiti přejí.

Bergans, Mr. John, 902 Johnson Str., La Cross, Wis.
Dlabal, Mr. Chas., Rock Falls, Ia.
Fejfarek, Mrs. Alžb., 1221—1st. Str., Cedar Rapids, Ia.
Gerlick, Miss Marie, Sparks, Okla.
Matyszek, Mrs. Johana, 801 N. Skuter St. Baltimore, Md.
Beně, Mr. Albert, Holyrood, Kans.
Vaněk, Mr. Vác., East Jordan, Mich.
Vorel, Mrs. H. A., St. Leo, Minn.
Blažek, Mrs. K., Veselyville, N. Dak.
Barák, Mrs. R., Prague, Nebr.
Čáp, Mrs. M. A., Munden, Kans.
Hrušal, Mr. M. B., Hecla, Nebr.
Houdek, Mr. W. V., Voss, N. Dak.
Hulinský, Mrs. Jos., Burwell, Nebr.
Chovitek, Miss E., St. Les, Minn.
Hlavinka, Mr. Martin, East Bernard, Texas.
Jasik, Mr. V. J., Loire, Tex.
Kastl, Mr. Jos., Weston, Nebr.
Kus, Mrs. M., New Prague, Minn.
Kolářík, Mrs. J., Suttons Bay, Mich.
Klička, Mrs. M., 2357 Troy Str., Chicago, Ill.
Kotrba, Mrs. J., 2934 Castellar Str., Omaha, Nebr.
Kraitr, Mr. Vác., Mapple City, Mich.
Kolodějčák, Mrs. M., Earlsboro, Okla.
Kříž, Mr. Chas., Comstock, Nebr.
Loche, Mrs. E., 506 Hogan Str., St. Antigo, Wis.
Mollman, Mrs. E., Specrmore, Okla.
Marek, Miss M., Tyndall, S. Dak.
Novotný, Mrs. Jos., Brainard, Nebr.
Nunvar, Mrs. A., 221 — 6th Str., Grand Rapids, Mich.
Nevlud, Miss M., Sweet Home, Tex.
Nerud, Mrs. V., 1600 Allport Str., Chicago, Ill.
Papoušek, Mr. Martin, Garner, Ia.
Peck, Mrs. M., 5174 Robey Str., Chicago, Ill.
Paruna, Mrs. M., Grange, Tex.
Pospíšil, Mrs. A., Atwood, Kans.
Polanský, Mr. R. P., Lyons, Tex.
Ulle, Mrs. J., 3303 E. 49th Str., Cleveland, Ohio.
Říčica, Mr. J., Blissfield, Mich.
Roh, Mr. F. J., Ahie, Nebr.
Říčica, Mr. F., Fayette, O.
Špalek, Miss B., Verdigre, Nebr.
Šťoural, Mrs. J., Verdel, Nebr.
Schutz, Mrs. F., 929 Main Str., Allegheny, Pa.
Sens, Mrs. A., Cameron, Tex.
Trinner, Mrs. J., Odell, Nebr.
Vávra, Mr. J., New Ulm, Tex.
Vaněura, Mrs. J., Ord, Nebr.
Žižka, Mrs. A., Spencer, Nebr.

Téměř 30 let jest naše Bylinné Thé užíváno k největší spokojenosti trpících, a jest známo po celém Soustátí i za hranicemi naší země, což jest nejlepším dosvědčením, neb co dobrý lék chválí samo sebe a dochází stále všude větší a větší obliby, nesouc s sebou všude sílu, krásu a zdraví. Krajanům, přející si jednatelství, dáme ceny na požádání. Adresa:

THEOPHOLINE REMEDY CO., SO. BEND, IND.

Marie Votýpka, ředitelka českého oddělení.

NAŠI NOVÍ JEDNATELE.

Pro město **Edwardsville, Ill.**, ustanoven byl jednatelem naším **p. Jos. Kohout**, P. O. Box 483. Pro **East St. Louis, Ill.**, ustanoven byl **p. Jos. Šiechta**, 224 Winstanley Ave. Oba krajané jsou známi jako muži charakterní a není nám jich třeba zvláště našim přátelům doporučovati. Každý nechť obrátí se k nim s úplnou důvěrou a oni ve všech věcech, listu se týkajících, milerádi mu vyhoví. tf

Severovy léky těší se stále hojnějšímu odbytu, což je důkazem jejich užitečnosti.

Severův Balsám pro plíce

nejlepší lék proti kašli

Cena 25 a 50 centů.

Na prodej ve všech lékárnách.

Hlaste se v lékárnách o Severův kalendář na rok 1910. Jest zdarma.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA